

"L'empresari ha de fer perdre la por als seus treballadors i aflorar el seu talent"

Josep Lagares (Besalú, 1963) és enginyer químic i màster en Gestió i Organització d'Empreses. Dirigeix Metalquímia, empresa 100% familiar, des de l'any 1996. El maig de 2009 ha copublicat el seu primer llibre *Pla de vol: la gran aventura de l'empresa familiar* juntament amb l'escriptor Martí Gironell i el professor Josep Tàpies.

GIRONA | Rocío Abelenda

Estem vivint una forta crisi econòmica. Metalquímia també la nota?

Tothom nota la crisi. Qui digui que no nota la crisi no seria prou fidel a la realitat. Les crisis s'han de preparar en època de bonança. Nosaltres estem en una posició molt solvent davant la crisi perquè en època de bonança hem treballat molt temes com la gestió de la creativitat per treure nous productes i diversificar-los. Altres antídots contra la crisi són la capacitat d'internacionalitzar-se i la gestió dels talents. T'has de preparar en època de bonança i gestionar bé les persones que tens treballant amb tu. La crisi se supera no amb el que fas quan la tens, sinó amb el que has fet abans de tenir-la.

Quines són les claus de l'èxit empresarial?

Són moltes. Aquestes claus tant serveixen per a un projecte personal com empresarial. Aquestes claus es troben en la flexibilitat per adaptar-se a un entorn imprevisible i a una multitud de petits conflictes; en el manteniment de l'estabilitat i el rumb, sense perdre la visió de conjunt; en un equip humà competent, unit i altament compromès, és a dir, amb valors, i en la sensació de confiança i seguretat que la família transmet als seus membres.

Les claus de l'èxit per assumir un projecte estàn en el fet de tenir valors comuns compartits

Aquestes claus es recullen en el llibre *Pla de Vol*?

Sí. *Pla de Vol* és una novel·la de ficció basada en fets reals, però també és una oda a la família unida i al que es pot aconseguir units. Alhora és un model de gestió empresarial perquè explica secrets que poden ajudar a donar estabilitat a la teva empresa. És un talismà per a períodes de crisi. Qui la llegeix amb l'esperit obert aprèn coses.

Són importants els valors en l'empresa?

Les claus de l'èxit per assumir ja sigui un projecte empresarial, personal o de país estan en el fet tenir uns valors comuns compartits. És bo que tothom que integri aquest projecte tingui una visió comuna i compartida, i amb compromís. Llavors passem a l'acció amb un pla clar i ben definit, que hem de ser capaços d'executar amb precisió.

S'estan perdent els valors?

Estan canviant. S'hauria d'analitzar quins són els valors que ens poden portar a l'èxit, i perquè ens allunyem o ens acostem. En

L'empresari Josep Lagares a Metalquímia

l'àmbit d'empresa també hi ha uns valors. La primera generació aporta uns valors que han fet que aquella empresa hagi tingut èxit. La segona generació sol estar molt a prop de la primera i encara conserva aquests valors d'èxit. Els pares els han inculcat. Quan arriba la tercera generació, on ja hi ha cosins, familiars polítics, etc. aquests valors es poden començar a perdre. Es tracta que aquests valors d'èxit, que són únics i diferents per a cada família, es preservin al llarg de les generacions i que no que es dilueixin en fer-se gran la família.

En quina generació està Metalquímia?

En la segona. Els membres de la tercera encara són petits.

La tercera generació enfonsa l'empresa?

És un tòpic mal trobat. No és veritat. Si la tercera generació no té èxit és perquè la segona generació no ha estat capaç de preparar-la. A vegades la segona generació no preveu la creativitat i la innovació perquè quan passi a la tercera generació l'empresa ja s'hagi renovat. O no s'ha previst el canvi generacional i, per tant, no s'han inculcat a la tercera generació els valors de la primera i de la segona.

Amb la gestió de talents es refereix als treballadors?

Sí. Les organitzacions són excel·lents si la gent de dins és excel·lent. Això vol dir que en el seu lloc de treball fa la feina. Ha de ser excel·lent des del peó fins al director general.

Com ho feu això?

Amb un pla de gestió de persones on es treballin tots els elements que puguin ajudar a fer créixer les persones tant humanament com professionalment. En l'àmbit professional, ajudem a formar-los. Volem que cada dia vinguin contents a treballar. Tenim un pla d'activitats paral·lel a l'empresa. Hem fet cursos, classes de cuina, conferències, etc., perquè la gent es pugui formar com a persona. Si l'empresari vol tenir treballadors excel·lents l'única manera de tenir-los és ajudant-los a ser excel·lents. L'habilitat de l'empresari és fer-los perdre les pors, desbloquejar-los i fer aflorar el talent que tenen des del peó fins al director general. Perd la por, aflora el teu talent i creix com a persona. També s'ha de fer autopromoció dins l'empresa, comunicar-te amb la teva gent perquè creixi i promoure la creativitat. Si jo faig créixer la meua gent ells em fan créixer a mi.

Quantes hores exigeix ser empresari?

Moltes. A part d'estar a Metalquímia estic en un munt de llocs.

I com es gestiona tot això?

Gestionant el temps i posant prioritats.

I les aficions?

Són importants. Sempre s'ha de deixar temps per l'antiestrès.

Com es desestressa Josep Lagares?

Saltant en paracaigudes.

Ho recomana?

Ho recomano a tothom. Jo faig saltar molts directius d'aquí perquè saltar en paracaigudes et dóna autoestima i et treu les pors. Quan et treus les pors, et desbloqueges, confies en tu mateix.

Aquesta teoria és aplicable en altres aspectes?

Sí, ho hem fet amb la fundació El Somni dels Nens. És una fundació que porta un somni a nens malalts normalment de càncer abans d'enfrontar-se a un tractament com la quimioteràpia. Ajuda a l'autoestima, dóna alegria. Els metges van fer una prova i van quedar al·lucinats perquè van veure que els nens que havien fet un salt en paracaigudes quan comencen a fer teràpia estan d'una altra manera. Veuen somriure un nen que feia tres o quatre anys que no ho feia. Per què? Perquè han fet una cosa que la majoria dels mortals no s'atreveix a fer i, per tant, si jo sóc capaç de saltar d'un avió amb paracaigudes per què no he de ser capaç de superar la meua malaltia? Això dóna autoestima per ajudar a curar la malaltia i afrontar-la amb una mentalitat de guanyador, no de perdedor.

Els metges queden al·lucinats quan veuen somriure els nens malalts que han fet un salt en paracaigudes

També li agrada tocar el clarinet i el saxo...

Sí, més el clarinet que el saxo. El saxo el "xapurrejo", al clarinet li dedico moltes hores.

Un somni.

Sempre dic: m'agradaria envellir envoltat de tots els que estimo i m'estimen amb la sensació d'haver fet la feina ben feta. És una màxima.

Va pel bon camí?

No ho sé, Déu dirà. Aquest és un objectiu a la vida. El problema és no tenir-ne. Si no tens un destí clar d'on vols anar pots arribar a qualsevol lloc menys a on volies arribar.